

TERCHOVÁ

Dvojmesačník všetkých Terchovčanov www.terchova.sk ISSN 1338-8827 Ročník 29 Číslo 1/2018 Cena 1,00 €

Z OBSAHU ČÍSLA

OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE

FARSKÉ LISTY

NOVÉ CD ARZÉNU

OLYMPIONIK LUKÁŠ CINGEL

Myšlienka na tento čas:

NAJLEPŠÍ SPÔSOB, AKO DODRŽAŤ
SLOVO, JE NIKOMU HO NEDÁVAŤ.

(Napoleon)

Radosť Lukáša Cingela (s číslom 6) so spoluhráčmi v zápase s Ruskom (viac na str. 19)

VYDANÉ S FINANČNOU PODPOROU VARÍNSKEJ TLAČIARNE

Príhovor starostu obce

Uplynul rok odvtedy, čo som sa vám z tohto miesta prihovárať na úvod roka. Ani sa nechce veriť, že čas plynie tak rýchlo. Zdá sa mi, ako by to bolo len včera, ale, bohužiaľ, čas sa nedá zastaviť.

Pre väčšinu z nás je začiatok roka prísľubom niečoho nového, respektíve zadávania si rôznych predsavzatí. Pre mňa a našu obec je takýmto predsavzatím vyvarovanie sa chybám z predošlého roka a spraviť v roku novom všetko pre to, aby rozvoj napredoval, aby bol život občanov v našej obci čo najlepší a plne bezpečný. Určite sa toho dalo urobiť viac, avšak čas a finančné prostriedky sú neúprosné. Chceme sa z tohto miesta poďakovať všetkým spoluobčanom za ich rady, pripomienky, názory aj kritiku, ktorá nám pomáha v našej práci. Osobitne sa chcem poďakovať poslancom obecného zastupiteľstva, ktorých názory

a postoje si veľmi vážim. Ďakujem zamestnancom obecného úradu, ktorí sú mojou oporou, taktiež vedeniu základnej školy s materskou školou, podnikateľom i kňazom z našej farnosti.

Rok 2018 je už v plnom prúde. Ako vieme, ide o rok volebný a rok plný významných jubileí a udalostí. Z môjho pohľadu to bude i rok stavebných a investičných plánov, zameraných okrem iného aj na podporu rozvoja cestovného ruchu v obci. Pevne verím, že tento rok bude pre nás rovnako úspešný, ako ten vlaňajší – a v niektorých oblastiach ešte lepší. Milí spoluobčania, zo srdca vám všetkým želim do ďalšieho obdobia veľa šťastia, zdravia, lásky, osobných, ako aj pracovných úspechov.

Jozef DÁVIDÍK
starosta obce

OBSAH

- 3** **INFOSERVIS**
Nataša Berešíková na klavírnom seminári v Žiline
Interkriterium Vrátna
Klavírný koncert
Haštrle účinkovali v Poľsku
- 4-7** **FARSKÉ LISTY**
O Jasličkovej pobožnosti
Kamenný kríž u Holúbkov
Spomienky a poďakovania
Kresťanský oltár je symbolom samého Krista
Program sv. omší a podujatí
- 8-9** **OBECNÝ ÚRAD INFORMUJE**
Terchovou sa prehnala víchrica
17. ročník Gazdovských koní
330. výročie narodenia Juraja Jánošíka
Ďakujeme!
- 10** Spomienka na Kompánka
- 11** Terchovské CD ZBOJSTORY patrí k najlepším na svete
- 12** **OSOBNOSTI TERCHOVEJ /68./**
František Gažo
- 13** **REMINISCENCIE**
Kvočkovský dvor stíchol
- 14-15** **JANOŠÍKOVÉ DNI 2018**
Festival v znamení výročia svojho patróna
- 16-17** **ZŠ S MŠ A. F. KOLLÁRA**
Zo života školy
- 18** Kapela ARZÉN má nový album
Jánošíkova poprava
- 19** **ŠPORT**
Vďaka Lukášovi je Terchová olympijská
VIII. ročník Štefanského turnaja v RIC Terchovec

Nataša Berešíková na klavírnom seminári v Žiline

14-ročná klaviristka z Terchovej NATAŠA BEREŠÍKOVÁ z klavírnej triedy pedagogičky Mgr. Zuzany Patrnčíakovej absolvovala Metodicko-interpretáčny klavírný seminár, ktorý usporiadala ZUŠ L. Árvaya v Žiline. Seminár 16.2.2018 viedol významný slovenský klavirista a pedagóg doc. IVAN GAJAN, ktorý vyučuje na VŠMU v Bratislave, JAMU v Brne a je víťazom medzinárodných klavírných súťaží. Pod jeho vedením pracovala Nataška na skladbách, s ktorými sa pripravuje na rôzne klavírne súťaže a koncerty: W. A. Mozart: Sonáta KV189h (283), 1. časť Allegro, F. Chopin: Nocturno op. 55 č. 1, B. Bartók: Sonatina Sz. 55, BB. 69 – I. Dudasok, III. Finale

Klavírný koncert

Dňa 28. januára 2018 sa uskutočnil v koncertnej sále ZUŠ Ladislava Árvaya v Žiline triedny koncert žiakov klavírnej triedy Mgr. Zuzany Patrnčíakovej.

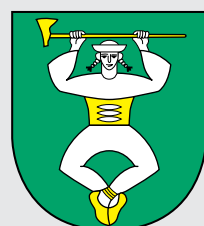
Haštrle účinkovali v Poľsku

Dievčensko mládenecká muzika HAŠTRLE dňa 14. decembra priniesla trošku vianočnej, terchovskej atmosféry aj do dedinky Pruchna v Poľsku

Fotoarchív – Haštrle

TERCHOVÁ

Vydáva: Miestne kultúrne stredisko Terchová, ul. sv. Cyrila a Metoda č. 96, 013 06 Terchová
IČO vydavateľa: 00364 886
Šéfredaktor: Ján Miho ml.
Redakcia: Helena Laščiaková, Katarína Halapiová
Redakčná rada: Mgr. Peter Cabadaj, Rudolf Patrnčíak, Ing. František Kadaš, František Mucha, Mgr. Renáta Opalková, Ing. Marián Zajac
Jazyková úprava: Mgr. Peter Cabadaj
Tlač: Varínska tlačiareň, Varín
Grafická úprava: Adriána Ondrušová
Adresa redakcie: MKS Terchová, tel. č. 041/5695 129, 0911 924 189, mks@terchova.sk
Obecný úrad Terchová, tel. č. 041/5695 138, fax. 041/5695 310
Evidenčné číslo: 3548/09
ISSN 1338-8827
Vyšlo v marci 2018.
VYDANÉ S FINANČNOU PODPOROU VARÍNSKEJ TLAČIARNE

0 Jasličkovej pobožnosti

Už 43 rokov v prvý sviatok vianočný prichádzajú do kostola v Terchovej domáci i návštevníci, aby si pozreli muzikálové stvárnenie udalostí prvých betlehemských Vianoc. Toto muzikálové stvárnenie sa dostalo do povedomia mnohých pod názvom Jasličková pobožnosť. Jej tradíciu zaviedol v roku 1975 vtedajší správca terchovskej farnosti páter Jozef Šabo, SVD.

Peter Dikoš (3. zľava) na Jasličkovej pobožnosti

Ako to už naznačuje samotný názov “pobožnosť”, jej prvoradým zámerom bolo vďaka vzdanie a oslava Boha za dar betlehemského Jezuliatka. Okrem klasického stvárnenia udalostí, opísaných v Biblii, páter Šabo chcel na túto oslavu využiť aj potenciál, ktorý v Terchovej existuje – muzikantov, spevákov, zvyky

a tradície. Vďaka spojeniu týchto dvoch prvkov, duchovného a kultúrneho, vznikol vianočný ľudový muzikál na oslavu Boha a Ježiša Krista podľa predstáv Terchovcov. Hoci na Vianoce 1975 som mal iba osem rokov, veľmi dobre si pamätám na prvú Jasličkovú pobožnosť, pretože sám som bol jedným z účinkujúcich. Táto pobožnosť pozostávala z čítaní biblických textov Starého a Nového Zákona, vzťahujúcich sa na narodenie Ježiša Krista, a ich dramatického či hudobného prevedenia podľa terchovských zvykov a tradícií, ako i z vinšov, básničiek a pesničiek... Pobožnosť končila vystavením Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej, modlitbami a záverečným eucharistickým požehnaním. Úžasná kombinácia duchovného a kultúrneho, ktorá sa stala svojráznou terchovskou oslavou Boha za dar Jeho Slova, ktoré sa stalo telom a prebývalo medzi nami. Napriek tomu, že Jasličková pobožnosť prešla za 43 rokov určitými variáciami, vždy sa tešila veľkej obľube a náv-

števnosti a stala sa neoddeliteľnou súčasťou terchovských Vianoc. Čo pre Terchovcov znamená tradičná Jasličková pobožnosť, ukázal rok 2016, keď bol z pobožnosti „vylúčený“ ľudový prvok a vyzdvihnutý hlavne jej duchovný aspekt. Táto radikálna variácia sa odzrkadlila na pomerne nízkej účasti veriacich na pobožnosti. Hovorí sa, že každé zlo je na niečo dobré. Platí to aj v tomto prípade. Spomínaný rok 2016, ako i nasledujúci rok 2017 boli pre Jasličkovú pobožnosť rokmi akejsi „očisty“, akéhosi hľadania rovnováhy a harmónie medzi duchovným a kultúrnym prvkom, ktoré boli tak charakteristické najmä v jej začiatkoch. Myslím si, že organizátorom 43. ročníka „Jasličkovej“ sa podarilo vrátiť pobožnosti jej pôvodnú „tradičnú tvár“, podarilo sa im opäť nastoliť spomínanú rovnováhu medzi duchovným a kultúrnym. Je veľmi dôležité zachovať túto rovnováhu, pretože duchovný a kultúrny prvok idú ruka v ruke. Jeden bez druhého nemôže existovať. Želám organizátorom veľa múdrosti, síl, energie a Božieho požehnanie pri prípravách ďalších ročníkov Jasličkovej pobožnosti. Nech je každá dokonalou oslavou Boha a tiež, do určitej miery, zachovaním vianočného kultúrneho bohatstva Terchovcov.

páter **Peter DIKOŠ, SVD**
Fotoarchív – MKS

Kamenný kríž u Holúbkov

Kaplnky, kríže – Božie muky, sochy svätých sú hojne rozosiate po celom terchovskom chotári. Popri cestách, v osadách, na kopcoch, pri domoch... Dodávajú miestam, na ktorých sa nachádzajú, ďalší rozmer. Ten človek pochopí, až keď sa na tom mieste zastaví, zamyslí, porozhliada a pomodlí. Tak ako zbožný terchovský umelec, ktorý v priebehu storočí roztrúsil svoje kamenné, drevené i železné artefakty po Terchovskej krajine, aby vydal svedectvo o sebe a dobe, v ktorej žil, a zanechal posolstvo pre súčasnosť. Preto sme sa rozhodli na stránkach našich novín mapovať a približovať tieto zaujímavé miesta ako príspevok k lepšej orientácii a poznaniu miestnej – terchovskej histórie.

Teraz si bližšie predstavíme kamenný kríž u Holúbkov, ktorého postavenie sa datuje do roku 1908, čiže ešte pred prvou svetovou vojnou. V tomto roku tak ubehne 110 rokov od jeho vyhotovenia, ktoré bolo iniciované z darov rodákov pracujúcich v Amerike. Posledná oprava, keď sa z kríža odstránil farebný náter a priznala sa prirodzená farba a štruktúra terchovského pieskovca, sa robila vďaka dobrodincom roku 2016. Doslovný nápis na kríži znie: „ROKU 1908 obetovali Z Amriky Jozsef Holúbek Jozsef Noga Mišo Holúbek Jano Holúbek Jano Repáš Ondrj Kvasnica Jano Repáš zmlaki.“

Aj voľným okom vidno, že okrem obtiahnutých tvarov vyššie uvedených písmen sú v kameni vytesané ďalšie, ktorých „vylúštením“ by mal nápis ešte presnejšiu výpovednú hodnotu. Pri kríži rastie veľmi stará lipa, označená ako štátom chránený strom. Je na nej ešte umiestnená malá kaplnka. Kríž je ohradený kovaným plôtikom, okolo ktorého od jari do jesene kvitnú kvety. Pravidelne počas októbra sa pri kríži modlia ruženec ľudia z osady Holúbkovia a sídliska Holúbkova Roveň. Príležitostne sa tu slávili aj sväté omše, naposledy v roku 2016 po rekonštrukcii. O toto pekné miesto sa vzorne stará najmä pani Mária Repášová, ktorej patrí naše veľké poďakovanie.

Marián ZAJAC
Foto – František MUCHA

SPOMIENKA

Bolesťou unavený tíško ste zaspali, zanechajúc všetkých, čo ste radi mali. Za všetky Vaše trápenia a bolesti, nech Vám dá Pán Boh milosti. V neznámy svet odišli ste spať, zaplakal každý, kto Vás miloval a mal rád. Odišli ste od nás, zostali sme v žiali, no vždy budete žiť v srdciach tých, ktorí Vás radi mali.

Dňa 28. januára 2018 uplynul rok, čo nás nečakane a navždy vo veku 63 rokov opustil milovaný manžel, ocko, starký, brat a švagor

Jozef KONŠTIAK
z Terchovej – Bieleho Potoka

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú modlitbu a spomienku.

S láskou a úctou spomína manželka Anna a celá rodina

SPOMIENKA

S tichou spomienkou k Vašim hrobom chodíme, pri plamienku sviečky sa za Vás modlíme.

Dňa 26. marca 2018 si pripomenieme 5. výročie úmrtia môjho drahého manžela, nášho ocina a starkého

Ľubomíra KRIVOŠA

Dňa 28. marca 2018 uplynie smutný rok odvtedy, čo nás navždy opustila naša milovaná mamina, starká a prastarká

Emília KADAŠOVÁ

Chýba nám Váš úsmev, láska a добрota, budete nám chýbať do konca života.

Ďakujeme za tichú spomienku a modlitbu všetkým, ktorí nezabudli.

S láskou a úctou spomína smútiaca rodina

POĎAKOVANIE

Žiadny určite z nás nie je sám sebe živý, a žiadny sebe sám nezmiera. Lebo nech sme živí, Pánovi živí sme, nech zomierame, Pánovi zomierame. A tak nech sme živí, nech zomierame, Pánovi sme.

Rím 14, 8

Dňa 23. novembra 2017 nás vo veku 81 rokov opustil manžel a otec

Vincent MIHO

Úprimne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom, susedom a známym za prejavenu sústrasť, kvetinové dary a účasť na poslednej rozlúčke s našim otcom a manželom.

S láskou a úctou spomínajú manželka a deti

SPOMIENKA

Nedá sa zabudnúť na toho, koho sme milovali a kto miloval nás.

Dňa 1. marca 2018 sme si pripomenuli 30. rokov od chvíle, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, starý otec a prastarý otec

Ján CHOVANEC

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú modlitbu a tichú spomienku.

S láskou a úctou spomínajú manželka, deti s rodinami a ostatní príbuzní

SPOMIENKA

To, že sa rany zahoja, je len klamné zdanie, v srdci bolesť zostáva a tiché spomínanie.

Dňa 30. januára 2018 uplynulo 10 rokov, čo nás navždy opustila naša drahá manželka, mama a stará mama

Mária ŠUPICOVÁ

Kto ste ju poznali, venujte jej s nami tichú modlitbu a spomienku.

S úctou a láskou spomína smútiaca rodina

SPOMIENKA

Kto v srdci žije, nezmiera.

Dňa 5. januára 2018 sme si pripomenuli 7. výročie od chvíle, čo nás predišiel do večnosti náš drahý manžel, otec, starý otec a brat

Kamil BOBÁŠ

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú modlitbu a spomienku.

S láskou a úctou spomínajú manželka, deti s rodinami a ostatní príbuzní

SPOMIENKA

Odišli tíško, niet ich medzi nami, ale v našich srdciach žijú spomienkami.

Kto ste ich poznali, venujte im s nami modlitbu a tichú spomienku.

S láskou a úctou spomína celá rodina

V januári 2018 sme si pripomenuli 10. rokov od chvíle, čo nás navždy opustil náš otec a starý otec

Vincent GAŽO

9. októbra 2017 sv. omša s posviackou nového obetného oltára za prítomnosti žilinského biskupa Tomáša Galisa

Kresťanský oltár je symbolom samého Krista

Ako sme sľúbili v ostatnom čísle našich novín, prinášame vám v tomto aktuálnom viac informácií o obnovenom liturgickom priestore v Kostole sv. Cyrila a Metoda, ako aj hodnotné myšlienky z homílie otca biskupa Tomáša Galisa, ktoré odznali na sv. omši 9. októbra 2017, keď bol vysvätený nový obetný oltár. Symboliku mobiliára obnoveného liturgického priestoru nám predstaví autor výtvarného návrhu a jeho realizátor, akad. sochár Milan Opalka. Pokúsme sa pri čítaní zahĺbiť do uvedených textov, ktoré nám môžu pomôcť lepšie pochopiť duchovný význam liturgických slávení a v konečnom dôsledku tak priniesť väčší osoh našej duši.

Mons. Tomáš Galis – žilinský diecézny biskup

„Drahí bratia a sestry, pred 68 rokmi bol tento chrám svätých Cyrila a Metoda konsekrovaný a pomazaný krizmou, čo doteraz symbolizujú konsekračné kríže umiestnené v priestore tohto chrámu, pri ktorých každoročne zapalujeme sviece. Kostol bol vyhradený spomedzi ostatných príbytkov ako miesto sväté, pozývajúce nás na sústredenie v tichej modlitbe, ale aj na liturgické slávenia celého farského spoločenstva. Má byť vkusne udržiavaný, lebo v ňom prebýva Ježiš Kristus. Katechizmus Katolíckej cirkvi (bod 1383): Oltár, okolo ktorého je Cirkev zhromaždená pri slávení Eucharistie, predstavuje dve stránky toho istého tajomstva – obetný oltár a Pánov stôl a, to tým viac, že kresťanský oltár je symbolom samého Krista prítomného uprostred zhromaždenia veriacich. Jednak ako obeť obetovaná na naše zmiernenie, a jednak ako pokrm, ktorý sa nám dáva. Oltár – najdôležitejšie miesto v chráme; volá sa aj centrum, stred alebo srdce chrámu. Nachádza sa v „posvätnom priestore“ – presbytériu. Prináša sa na ňom, presnejšie sprítomňuje sa na ňom Kristova obeta nekrvavým spôsobom a my sa zhromažďujeme okolo neho. Otcovia duchovného života niekedy prirovnávajú srdce k oltáru.

Na úvod liturgického slávenia bol pokropaný svätenou vodou, po spievaných litániách ho pomažem svätým olejom – krizmou a položím na stôl nádobu s kadidlom, čo symbolizuje modlitby, ktoré stúpajú k Bohu. V prvej eucharistickej modlitbe sa cirkev modlí: Pokorne Ťa prosíme, všemohúci Bože, prikáž svojmu svätému anjelovi priniesť tieto dary na Tvoj nebeský oltár, pred tvár Tvojej Božskej velebnosti, aby nás všetkých, ktorí máme účasť na tejto oltárnej obete a prijmem presväté telo a krv Tvojho Syna, naplnilo hojné nebeské požehnanie a milosť.

Od dnešného dňa bude vždy prekrytý plachtou – obrusom, aby nás pozýval k stolovaniu. Dáva nám na vedomie, že Pán na nás čaká a teší sa, že prichádzame k nemu. Liturgia vyjadruje túto jednotu obety

a prijímania v mnohých modlitbách. V evanjeliom úryvku (Mt 5, 23-24) sme počuli, ako Ježiš hovorí autoritou toho, ktorý nám dal Desatoro – Desaf Božích slov. „Ja vám hovorím, nie je v protiklade k tomu, čo bolo povedané, ale objasňuje jeho naplnenie. Nikto predtým ho nepredkladal a nezachovával takým spôsobom, ktorý je vlastný len Synovi. Princíp jeho spravodlivosti je láska k Otcovi. Bratský súlad je tak dôležitý, že uzmiernenie má prednosť pred každým náboženským kultom. Nezhodou s bratom popieram to, že som synom. Cirkev pozostáva z hriešnych ľudí. Kresťania ale vedia, že sú Otcovými synmi a snažia sa byť všetkým ľuďom bratmi spolu s Ježišom. Preto skôr, ako prídeš pred oltár a obrátiš sa v modlitbe k svojmu Otcovi, musíš nielen odpustiť bratovi, proti ktorému niečo máš, ale dokonca sa zmieriť s tým bratom, ktorý má niečo proti tebe, aj keď ty proti nemu nič nemáš. Nemôžeš sláviť Božie otcovstvo, ak sa predtým nesnažíš obnoviť bratstvo. Už to, že nie ste v súlade, je zlo, a ak ti na ňom nezáleží, už si ho zabil ako brata a seba ako syna. Máš sa dohodnúť, pokiaľ si s ním na ceste. Život je cesta zmierovania sa s druhými. Cieľom tejto cesty je skutočnosť Tvojho synovstva, ktoré sa v tvojom živote uskutočňuje bratstvom. Keď tak nežiješ, strácaš čas aj život, mínaš sa so zmyslom svojho života. Milovaní, radi chodievajte do tohto chrámu a roznášajte z neho požehnanie všetkým, aby sa na vás naplnili žalmistove slová: „Aké milé sú tvoje chrámy, Pane“ (Ž 84). Sedembolestná Panna Mária nech nad vami bdie, aby ste s jej nebeskou pomocou žili a konali vždy v tej slobode, ktorú nám získal Kristus. A svätí Cyril a Metod nech vás sprevádzajú a chránia na vašich životných cestách, aby ste navzájom zmierení putovali k nebeskému Otcovi. Amen.“

Akademický sochár Milan Opalka

Symbolika mobiliáru Kostola sv. Cyrila a Metoda v Terchovej

Mobiliár

Nachádza sa v troch celkoch, baptistérium (miesto na krst) pri bočnom vchode. Predstavuje ranné obdobie života kresťana-katolíka. Presbytérium – kňazište Je dominantnou časťou kostola. Oltár predstavuje aktívnu časť života veriaceho.

Boží hrob

Nachádza sa na pravej strane oltára, v Kaplnke sv. Martina, zakončený je víťazným oblúkom – symbolom zmŕtvychvstania.

Spomínané tri celky charakterizujú cirkev putujúcu. V priestore baptistéria je dominantnou krstiteľnica z terchovského pieskovca. Symbol krstu bude zvýraznený kovovou holubicou – Duchom Svätým. Nosnou symbolikou mobiliáru v kňazišti sú otvorené knihy, ktoré sa objavujú na oltári. Ide o štyri knihy evanjelistov.

Oltár

Tvorila ho tri bloky terchovského pieskovca. Symbolizujú tri božské osoby. Ďalšou symbolikou sú dve otvorené knihy pod menzou. Je to pripomienka svätých Cyrila a Metoda, ako aj knihy Starého a Nového zákona. Predelom medzi knihami je sklenený kríž z brúseného skla,

tzv. zlatá optika. Sklo je postriebené, čím vťahuje človeka do seba – „sme priťahovaní a vťahovaní do kríža“. V kríži je aj miesto pre relikviu. Dvere z presbytéria do sakristie sú z kaleného a maľovaného skla. Vizualne predstavujú list zo Svätého evanjelia s veršom v hlaholike, vytvorenej sv. Cyrilom. Ide o verš z Evanjelia sv. Jána – „Na počiatku bolo slovo...“ Je to prvý verš preložený do staroslovienčiny.

Ambóna

Taktiež vysekaná do terchovského pieskovca so symbolom otvorenej knihy. Na ambóne je polica s vystaveným Svätým Písmom. Polica má symboly štyroch evanjelistov z optického skla. Kresťanská tradícia označuje štyroch evanjelistov symbolmi štyroch bytostí, podľa videnia proroka Ezechiela. Človek je symbolom Matúša, ktorý začína svoje evanjelium rodokmeňom, teda ľudským pôvodom Ježiša Krista. Lev symbolizuje Marka, lebo jeho evanjelium sa začína správou o účinkovaní Jána Krstiteľa na púšti. Býk je symbolom Lukáša, ktorý svoje evanjelium začína opisom Zachariášovej obety v chráme. Orol je symbolom Jána, ktorý sa vo svojom prológu „vznáša“ až do Božieho tajomstva a učí, že „Slovo bolo Boh“.

Sedes

Materiálom je terchovský pieskovec. Na operadle je umiestnený symbol otvorenej knihy. Operadlo je z olivového dreva, ktoré pochádza zo Svätej zeme. Sedák je potiahnutý ovčím rúnom, pretože je vyhradený pre duchovného pastiera.

Boží hrob

Nachádza sa v priestore Kaplnky sv. Martina a je vysekaný do terchovského pieskovca. Dopĺňa ho kríž z dubového dreva. Priestor dotvárajú zachované artefakty z Kostola sv. Martina a z predchádzajúceho Oltára z Kostola sv. Cyrila a Metoda v Terchovej. Jednotiacim prvkom celého renovovaného priestoru je dlažba z indickej žuly Shivalashi Pink, ktorá sa najviac svojou textúrou a farebnosťou približuje zlatému ónyxu na oltári, kde je Bohostánok.

Spracoval **Marián ZAJAC**
Foto – František MUCHA

Akad. sochár Milan Opalka

Mons. Tomáš Galis pri posviacke obetného oltára

Program svätých omší a podujatí

V KOSTOLE SV. CYRILA A METODA V TERCHOVEJ
POČAS VEĽKÉHO TÝŽDŇA 2018

*Rímskokatolícka cirkev, Farnosť sv. Martina, 013 06, Terchová
tel.: 041/5695 190, www.fara.sk/terchova*

DÁTUM	DEŇ	LITURGICKÉ SLÁVENIE	ČAS SV. OMŠÍ A PODUJATÍ
26.3. 2018	PO	Pondelok Veľkého týždňa	6:30 h sv. omša 15:00-17:30 h spoločná sv. spoveď pred Veľkou nocou
27.3. 2018	UT	Utorok Veľkého týždňa	6:30 h sv. omša 18:15 h sv. omša
28.3. 2018	ST	Streda Veľkého týždňa	6:30 h sv. omša 18:15 h sv. omša
29.3. 2018	ŠT	ZELENÝ ŠTVRTOK Pánovej večere	18:15 h sv. omša spojená s umývaním nôh
30.3. 2018	PI	VEĽKÝ PIATOK, Slávenie utrpenia a smrti Pána Prísny pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu	14:30 h Krížová cesta v uliciach obce 15:45 h Obrady Veľkého piatku 21:00 h Ukončenie adorácie pri Božom hrobe
31.3. 2018	SO	BIELA SOBOTA	7:00 h Začiatok adorácie pri Božom hrobe s rannými chválami 19:00 h Obrady Veľkonočnej vigílie
1.4. 2018	NE	VEĽKONOČNÁ NEDELA PÁNOVHO ZMŔTVYCHVSTANIA	7:00 h sv. omša 8:30 h sv. omša 9:00 h sv. omša – Domov dôchodcov 10:30 h sv. omša
2.4. 2018	PO	VEĽKONOČNÝ PONDELOK	7:00 h sv. omša 8:30 h sv. omša 9:00 h sv. omša – Domov dôchodcov 10:30 h sv. omša

Terchovou sa prehnila víchrica

V noci z jedenásteho na dvanásteho decembra 2017 sa Terchovou a jej dolinami prehnila silná víchrica, ktorá za sebou zanechala aj značné materiálne škody. Vyčíňaním vetra boli poškodené strechy rodinných domov, hospodárskych i technických objektov, ďalšie škody boli spôsobené na energetickej infraštruktúre, v dôsledku čoho nešiel elektrický prúd vo Vrátnej, Štefanovej a v niektorých ďalších osadách. Najväčšie škody však boli napáchané na lesných porastoch v lokalitách Tiesňavy, celou cestou Vrátnej až Pod výťah, v Uhliskách a v lokalite Hate. Obci, pozemkovým spoločenstvám a firme Omnitrade – ako vlastníkom lesov – tak veternou kalamitou sumárne ubudlo cca 21 000 metrov kubických drevnej hmoty.

-zaj-
Foto – František MUCHA

Veterná smršť poškodila aj lanový park v Bôroch...

Najviac boli postihnuté smrekové porasty

...a tiež priestor v hľadisku amfiteátra

VARÍNSKA TLAČIAREŇ

REKLAMA 1/4

DOPLNIŤ!

Víťazka Michaela Ižipová s koňom BÚRKOM
Foto – Rado COUFAL

17. ročník Gazdovských koní

- Výsledky pretekov GAZDOVSKÝCH KONÍ Terchová 10. február 2018
1. Michaela IŽIPOVÁ s koňom BÚRKO a s časom	03:40,25
2. Pavol BLAŠKO s koňom ROSTAND a s časom	03:49,59
3. Peter KITAŠ s koňom BARTEK a s časom	03:53,34

Disciplína SILÁK
1. Pavol BLAŠKO s koňom OPUS 40 m/ 11,32 s
Divácku anketu o najkrajšieho koňa s postrojom vyhral Peter KITAŠ s koňom BARTEK.
Výsledok odbornej poroty o najkrajšieho koňa vyhral Dávid FRANCIS-TY s koňom DODO.

330. výročie narodenia Juraja Jánošíka

Dáva sa na známosť,
že 25. januára 2018 ubehlo 330 rokov, ako bol vo varínskom kostole pokrstený miestnym farárom Michalom Smutkom, náš rodák a bohatier slovenského národa – Juraj Jánošík. Podľa krstnej matriky sa narodil rodičom Martinovi Jánošíkovi a Anne, rodenej Cesnekovej. Krstnými rodičmi boli Jakub Merjad a Barbara Krištofiková z Terchovej. Toto výročie si bude obec Terchová pripomínať v priebehu celého roka 2018. 25. januára, navštívila delegácia obce na čele so starostom Jozefom Dávidikom kostol vo Varíne, kde sa ešte nachádza dobová krstiteľnica, kde bol Jánošík pokrstený a odtiaľ zamierila do osady Jánošovia, kde uzrel svetlo sveta. 17. marca je plánovaná návšteva Liptovského Svätého Mikuláša, kde bol väznený, odsúdený a popravený.

Starosta Jozef Dávidík a primátor Liptovského Mikuláša Ján Bicháč so zmierovacou listinou

Delegácia Obce Terchová s Jarom Buchtom pri historickej krstiteľnici vo Varínskom kostole

Vyvrcholenie tohto jubilea sa uskutoční počas 56. ročníka Medzinárodného folklórneho festivalu, nesúceho pomenovanie JÁNOŠÍKOVE DNI. Súčasťou toho bude aj pripomenutie si 30. výročia postavenia sochy Juraja Jánošíka od akademického sochára Jána Kulicha, ktorá sa týči nad našou obcou.
Vážení občania, i napriek tomu, že Juraj Jánošík žil len 25 rokov, jeho legenda žije dodnes. Lebo, Jánošíka nemôžete zabiť. Jánošík je sloboda a sloboda je večná!
Koniec hlásenia!

Foto – František MUCHA
Fotoarchív – mesta L. Mikuláš

Zmierovacia listina medzi Liptovským Mikulášom a Terchovou

PRÍŠLO NA NAŠU ADRESU

Ďakujeme!

Po približne dvoch desiatkach rokov som sa vrátil aj spolu s rodinou do kraja Jánošíka. Pravdu povediac, veľmi som sa na tento návrat tešil. A rovnako veľmi rád konštatujem, že očakávania sa naplnili!
Opäť nás vítała očarujúca príroda s hrdým Rozsutcom, s ktorým som sa prebúdzal i zaspával pri pohľade z okna izby. Hoci nám počasie počas tých pár dní v Terchovej príliš neprialo a nebolo vôbec zimné, prvý deň po príchode (30. december minulého roku) však bol akoby vystrihnutý z učebnice. Zasnežené okolité hory a stráne, v žiari slnka sa trblietajúce a snehom obsypané stromy, strechy domov prikrýté bielou perinou, na ktoré sme hľadeli spod sochy Jánošíka – aj pre tento jeden jediný deň, pre ten tento obraz, ktorý namaľovala príroda, sa

nám oplátilo prísť. „Usmoklenosť“ ďalších dní nám vynahrádzovala láskavosť, vrúcnosť, prívetivosť a pohostinnosť domácich, verných svojej kultúrnej tradícii a magnetu cestovného ruchu. Ale, v tejto súvislosti, predsa len niečo. Parkovisko vo Vrátnej s desiatkami áut a stovkami lyžiarov, ktorí sa brodili v zmesi snehu a blata, či skôr naopak, by si zaslúžilo lepší povrch... Určite to nie je len sezónna záležitosť.
A či nás v kraji zbojníka Juraja Jánošíka niekto niekde ozbiljal?! Kdeže, nikto nikde – ani v kolibách, ani v hoteloch. Aj tam všade bola badať ochota a ústretovosť!
Takže, vďaka vám, Terchovcí, za príjemne prežité chvíle na prelome rokov a nech sa vám v tom novom roku 2018, ktorý sme spoločne vítali o polnoci pred obecným úradom, všetko darí a aj vydarí! Nech je veselý a radostný!
Srdečne
Ján ŠMIHULA
riaditeľ Slovenského inštitútu v Moskve

Spomienka na Kompánka

Hoci so značným oneskorením, ale predsa reagujeme aj v našich novinách na nedožitú deväťdesiatku jedného z najvýznamnejších slovenských umelcov modernej éry Vladimíra Kompánka – rodáka z Rajca.

Svetlo sveta uzrel 28. októbra 1927. Absolvoval štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave. V roku 1957 patrila medzi zakladateľov Skupiny Mikuláša Galandu, ktorá odzvonila socialistickému realizmu už svojou prvou výstavou (1958).

Kompánkova rozsiahla sochárska a maliarska tvorba sa bytostne dotýka domáceho slovenského prostredia, vidieka a ľudovej architektúry. Charakterizuje ju bohatosť znakov, totémy, symboly, ľudské i zvieracie bytosti, bizarné fašiangové sprievody, zaujímavé konfigurácie prírodných a dedinských motívov. Svojimi dielami akoby vytváral „konceptiu ochranných božstiev domova“. Kľúčovú rolu v jeho tvorbe zohral inšpiratívny kolorit a reálie rodnej Rajeckej doliny, natrvalo usadené v kontúrach umelcových myšlienok a spomienok. Výtvarníckove majestátné stĺpy, zvoničky, poľné znaky, zvieracie, prírodné aj figuratívne motívy prekypujú poetikou domova a sveta detstva, očistným pokojom a harmóniou. Popri sochárskej činnosti, maľbe a kresbe zhotovoval tiež hračky pre deti i dospelých. Obísť nemožno ani množstvo zrealizovaných diel pre architektúru.

Nezameniteľný tvorca Vladimír Kompánek, ktorého životný príbeh sa definitívne uzavrel 20. januára 2011 v Bratislave, mal vrúcny vzťah aj k Jánošíkovmu kraju. Najmä v mladších rokoch často chodieval do Terchovej a plnými dúškami vstrebával čaro miestnej jedinečnej ľudovej kultúry a tradície. Môžeme byť právom hrdí, že unikátne dielo tohto umelca európskeho formátu zdobí aj interiér (sobášna sieň) nášho obecného úradu.

Peter CABADAJ

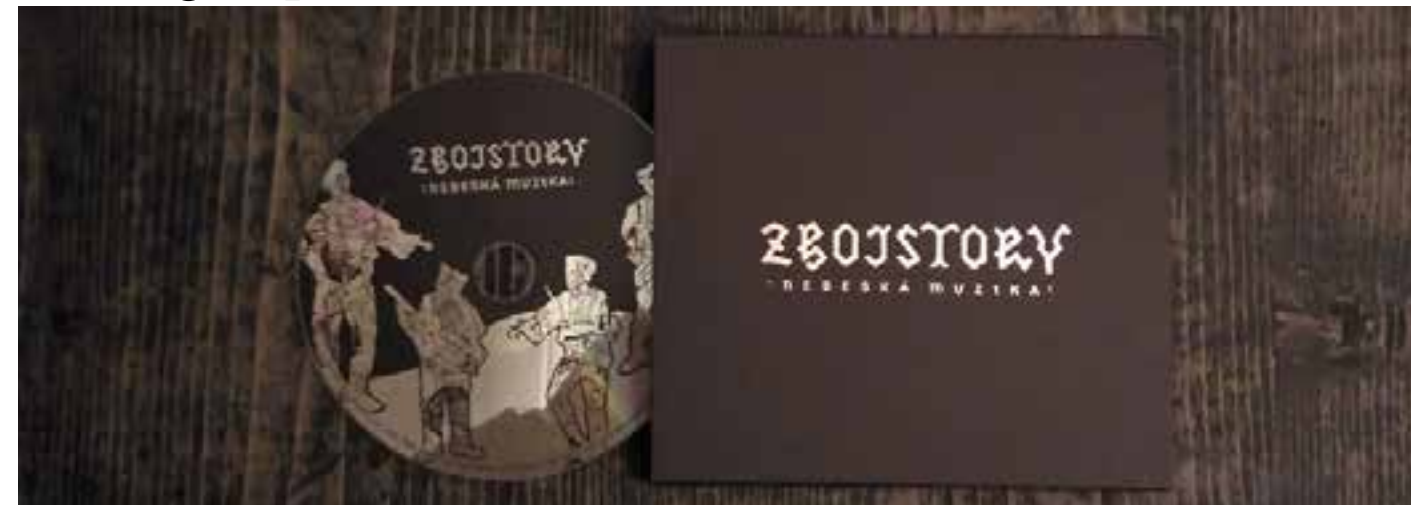

Interiér sobášnej siene na Obecnom úrade v Terchovej

VEĽKÝ MEDZINÁRODNÝ ÚSPECH

Terchovské CD ZBOJSTORY patrí k najlepším na svete

Album hudobnej skupiny Nebeská muzika z Terchovej s názvom ZBOJSTORY – príbeh z kraja Jánošíka bol vlni zaradený do TOP 20 prestížnej európskej hudobnej hitparády, zameranej na world music. Úspech teší nielen kapelu, ale i vydavateľstvo Hevhetia, kde spomínaný album vyšiel.

Celkovo štyridsaťšesť rozhlasových redaktorov z dvadsiatich štyroch európskych krajín zostavuje rebríček World Music Charts Europe (WMCE). Spomedzi 124 hodnotených albumov neuniklo ich pozornosti CD s názvom Zbojstory od terchovského hudobného zoskupenia Nebeská muzika. Album sa nachádzal na 18. priečke, pričom celkovo bol v prvej dvadsiatke tri mesiace. Počas 26 ročnej histórie WMCE sa to zo slovenských interpretov podarilo iba držiteľke prestížnej Rádiovky Kataríne Málikovej.

„Sme príjemne prekvapení, že tvorba našej dedinskej kapely obstála veľmi slušne medzi inými world music albumami z Európy a zo sveta. Pre nás to znamená, že čas, energia a prostriedky venované hudbe a albumu neboli márne. Predstavili sme piesne čerpajúce iba z miestnych terchovských motívov, ktoré hráme na rôznych sláčikových nástrojoch bez gitár. Možno práve tento náš „sláčikový bigbít“ v kombinácii s piesňami, rozprávajúcimi zbojnícky príbeh z kraja Jánošíka, je niečo, čo hodnotiteľov oslovilo,“ okomentoval úspech kapelník Nebeskej muziky a zároveň autor Vladimír Moravčík.

Kapela sa na nedostatok koncertných príležitostí naozaj nemôže sťažovať. Po úspešnom účinkovaní v televíznom projekte Zem spieva má kalendár plný. V júli dokonca reprezentovala Slovensko, spolu s Lúčnicou, v Kazachstane na Expo 2017. Muzikanti nezabúdajú ani na svoju rodnú Terčovú, kde sa spolupodieľajú na programe festivalu Jánošíkove dni. „Okrem hrania sme spolu s výtvarníčkou Ľudmilou Szybkovou zo Žiliny pripravili vlni počas Jánošíkových dní aj výstavu, venovanú ilustráciám príbehu z nášho albumu Zbojstory. Výstava bola prístupná i po festivale, takže oslovila mnohých návštevníkov. Popri world music sa venujeme aj folklórnej produkcii, tým pádom hrania máme kopec. V októbri sme absolvovali spoločný koncert s Paľom Hammelom v Štítniku, ktorý bol úvodom k tohtoročnej spoločnej snúre. Zároveň sme si na ňom spomenuli aj na Mariána Vargu, s ktorým

sme spolu koncertovali pred 10 rokmi v Rožňave” – prezradil o aktuálnom fungovaní V. Moravčík.

Zaradenie albumu Zbojstory do rebríčka WMCE teší aj Jána Sudzinu, riaditeľa vydavateľstva Hevhetia. „Aj keď nie sme vydavateľstvo, ktoré sa primárne zameriava na world music alebo folklór, world music vydávame. Sme radšej, keď nemá všeobjímajúci a globalizačný charakter, ale vlastnú tvár, ktorú Nebeská muzika určite má. Je to súčasná hudba z Terchovej hraná miestnymi hudobníkmi. Cítiť z nej ich autentickú spätosť s koreňmi, čo je môjmu srdcu blízke. Sme veľmi radi, že práve toto zaujalo zostavovateľov rebríčka World Music Charts Europe. Je to nepochybne prínos ako pre Nebeskú muziku, tak aj pre vydavateľstvo Hevhetia, pretože kapela je vnímaná stále širším okruhom odborníkov a publicistov.“

Album Zbojstory je projektom Nebeskej muziky, ktorá pod označením „terchovský sláčikový bigbít“ ponúka zhudobnené Príbehy z kraja Jánošíka, s využitím akustických, elektrických i škatuľových sláčikových nástrojov. Dielo je zabalené v luxusnom booklete, ktorý tvorí bohato ilustrovanú knihu s príbehmi z kraja Jánošíka a textami piesní v slovenskom a anglickom jazyku. Nebeská muzika je historicky prvou kapelou z Terchovej, ktorej album si môžete vypočuť vo svojich smartfónoch alebo počítačoch cez globálne používané služby ako Spotify, iTunes, Google Play či Deezer.

Nebeská muzika

František Gažo

Od konca roku 2005 uverejňujeme na stránkach obecných novín stručné profily výrazných postáv Terchovej. Pri ich publikovaní uplatňujeme princíp časového hľadiska – od 17. storočia až dodnes. Šesťdesiatou ôsmou osobnosťou v rámci nášho dlhodobého seriálu je František Gažo.

FOLKLORISTA, MANAŽÉR
(25. 5. 1938 TERCHOVÁ – 4. 11. 2017 TERCHOVÁ)

Nedá sa inakšie. Toto rozprávanie musím začať folklórnym súborom Rozsutec. Sme prakticky vrstovníci, pretože je odo mňa len o pár mesiacov starší. Nielen z tohto uhla pohľadu mám k nemu špecifický, bližšie neidentifikovateľný vzťah, v ktorom sú harmonicky premietnutí všakovakí ľudia, okolnosti, udalosti, ale i rôzne kontexty, odtiene a chute minulých čias.

Už v ranom detstve som bol priam nútený – občas aj proti vlastnej vôli – vnímať a počúvať Rozsutec. Môj nebohý otec, muzikant a oduševnený milovník folklóru, mal v tomto súbore dobrých kamarátov. Najmä počas Jánošíkových dní zvykli zavítať k nám domov (na Panskú lúku). Bujaro sa vtedy, „až do rána bieleho“, hralo, spievalo, popíjalo, žartovalo. Mladosť naplno oslavovala život a euforicky dávala na známosť, že tradíciu si treba nielen ctíť, ale ju tiež pri každej vhodnej príležitosti kreatívne rozvíjať. Takto som ešte ako malý chlapec spoznal niekoľkých vtedajších rozsutčiarov, pričom osobitne mi utkvел v pamäti František Gažo.

Na sklonku tridsiatych a v prvej polovici štyridsiatych rokov minulého storočia sa v Terchovej narodila silná generácia folkloristov, ktorá významne formovala kultúrny život v obci a jej bližšom i vzdialenejšom okolí. Patrili do nej napríklad Darina Kohútová-Hanuliaková, Miroslav Vallo, Tomáš a Viliam Meškovci, Alojz Cabadaj, Jozef Miho... Neodmysliteľnou súčasťou tejto generačnej vlny bol aj František Gažo.

Folklor ho interesoval od malička. Venoval sa mu intenzívne a ako spevák a muzikant pôsobil v rôznych zoskupeniach. Členom súboru Rozsutec sa stal v roku 1970. Dotiahli ho tam kamaráti Miro Vallo a Jožko Miho, ktorí vedeli o Gažových nesporných kvalitách. Začínal v terchovskej muzike súboru. Keď z Rozsutca odišiel zakladateľ M. Vallo, prevzal po ňom na plný pracovný úväzok jeho vedenie (1975). Nemal to však vôbec jednoduché, lebo s Miroslavom Vallom zamierili do novovzniknutého súboru Slovenár takmer všetci dovtedajší rozsutčiar...

Uplatniac doslova „buldočiu povahu“ začal František Gažo konceptne a trpezlivo budovať nový kolektív, a to v rámci všetkých súčastí telesa (tanečná a spevácka zložka, terchovská muzika, cimbalovka). Ako spomína folkloristka Ľubomíra Gavláková-Kľučková, „svojou húževnatosťou vedel vybaviť všetko, preto sme ho volali aj ‚Nezmar Fero‘. Keď ho desaťkrát odmietli, na jedenásty raz to vybavil. Počas jeho pôsobenia sme mali vo FS Rozsutec zabezpečené všetko – od obutia na nácvičky cez kroje, technické zázemie, priestory na skúšky, krajčírku, krojovňu, vozový park (osobné aj nákladné autá), ozvučenie, autobusy na zájazdy a vystúpenia, vždy prichystané občerstvenie... Pod vedením Františka Gaža sme zažili najlepšie sústreďenia, pripravené po každej stránke. Možno povedať, že za jeho éry bol Rozsutec jeden z najlepšie vybavených a zabezpečených slovenských folklórnych kolektívov.“

Vrodený manažérsky talent plnohodnotne uplatnil aj pri organizovaní početných zájazdových vystúpení – či už vo vtedajšom Československu, alebo v zahraničí (Bulharsko, Dánsko, Juhoslávia, Maďarsko, Nemecko, Poľsko, Rakúsko, Švajčiarsko, krajiny Beneluxu). Mimo-riadne sa tak zaslúžil nielen o vysokú umelecko-prezentačnú úroveň

Rozsutca, ale najmä a predovšetkým o rozvoj a špičkovú propagáciu terchovského folklóru. Obísť nemožno ani skutočnosť, že popri komplexnom zabezpečovaní činnosti súboru pravidelne hrával na kontre v jeho terchovskej muzike. Zozbieral tiež veľa cenného etnografického materiálu, ktorý bol použitý pri tvorbe zvykoslavných choreografií z rodného Jánošíkovho kraja.

Bývalí členovia Rozsutca majú dodnes v živej pamäti slová, ktoré im ich vedúci často prízvukoval: „Deti, majte sa radi a vždy, keď sa stretnete, podajte si ruku a objímte sa, lebo tá chvíľa má svoje čaro a svoju silu.“ Ľubomíra Gavláková-Kľučková reminiscenciu na svojho niekdajšieho folklórneho šéfa uzavrela takto: „Najväčší dar, aký niekomu môžeš dať, je tvoj čas. Pretože keď niekomu dáš svoj čas, daruješ mu čas svojho života, ktorú už nikdy nevrátiš späť.“

Vo štvrtok, 26. júla 2012, sa v Kultúrnom dome Andreja Hlinku v Terchovej udeľovali ocenenia (vtedy) žijúcim osobnostiam, ktoré významným spôsobom prispeli k vzniku, programovému smerovaniu, organizačnému zabezpečeniu, podpore a propagácii medzinárodného folklórneho festivalu Jánošíkove dni. Medzi ocenenými nemohol chýbať ani František Gažo.

Roky odľučali do nenávratna a získaná skúsenosť ma naučila, že život človeka neurčujú udalosti tým, ako sa odohrali, ale ako si ich pamätáme a čím nás poznačili. Alebo povedané a napísané inak: spomienka sa stala hodnotou a hoci si už presne nepamätáme, čo sa vtedy odohralo, pamätáme si atmosféru a tieň, ktorý na nás udalosti vrhli a čo pre nás znamenali. Presne tak som dlhodobo vnímal Ferka Gaža. Ostal uložený v zákutiach mojej pamäti a občas sa vynoril tieň, ktorý mi pripomenul, že nijaká doba nie je až taká márna, aby sa v nej nedalo urobiť niečo pre lepšie časy a potešenie ľudí. V plnej miere možno tieto slová uplatniť aj v prípade nedávno zosnulého Františka Gaža. Vzácneho človeka, ktorý bol vždy verný svojmu poslaniu zveľaďovať a šíriť jedinečnú terchovskú, respektíve slovenskú ľudovú kultúru.

Literatúra: Cabadaj, P.: Medzinárodný folklórny festival Jánošíkove dni v Terchovej (1959, 1963–2012). Obec Terchová s finančným príspevím Slovenskej sporiteľne, 2012, s. 58; Gavláková-Kľučková, L.: František Gažo. Rukopis, 2017 (nekrológ).

Peter CABADAJ
Foto – František MUCHA

Kvočkovský dvor stíchol

Osada učupená pod kopcom, cez ktorý sme kedysi prechádzali z Riečnice do Vrátnej na Jánošíkove oslavy. Tvorili ju väčšinou drevenice pokryté šindľom, hospodárske budovy a sem-tam na okraji zasvietil nový biely murovaný dom, dotvorený drevom. Po čase sme tu našli i rodinu a chodievali sem častejšie, aby sme lepšie poznali pulzujúci život. Kým inde boli vytvorené družstvá, tu sa stále pracovalo súkromne na roličkách, pokračovalo v tradícií predkov a ručne, veľkou lopotou, sa pestovali poľnohospodárske plodiny – najmä zemiaky. V osade nikto nezaháľal. Domáci sa ponáhľali s motykami, v lete s kosami či hrabľami na pole.

Vystúpili ste z auta. Na oknách, ozdobených soškami svätých a umelými kvetmi, sa hneď pohla záclonka. Domáci boli zvedaví, kto prišiel a ku komu. Z dvora vás privítal štekot psov, v maštaliach bučanie statku, erdžanie koní... Po ohradených i neohradených plochách sa prechádzala hrabavá hydina, ktorá sa často ocitla aj na jedinej ceste vedúcej cez osadu. Z blízkyh polí sa ozýval cvengot zvoncov pasúcich sa oviec i dobytky. Vo vzduchu sa vznášal pach maštafného hnoja a nepríjemný bzukot lietajúceho hmyzu navôkol. Takmer celý rok sa tu pracovalo s drevom; do uší sa vám zarezával zvuk cirkulárok, ktoré rezali dosky, hranoly i polená na kúrenie. Tie mal každý naukladané vôkol drevenice, aby boli najmä v zime poruke, lebo tuhé zimy dopriali tomuto kraju vždy aj bohatú snehovú nádielku.

Dlhé roky tu bolo rušno, ale postupom času sa jeden obyvateľ vytrácal za druhým. Do večnosti sa odobrali i manželia Struhárňanskí. Starý pán ešte v osemdesiatke držal motyku v ruke a chcel všemožne pomáhať, hoci už nevládal. Vytratila sa tiež Viktorka, ktorá si zaslúžila lepší osud. Keď si už konečne vybavila dôchodok a poisťovniam vyplátila všetky poplatky, prvej výplaty sa nedočkala.

Kaplnka za osadou Kvočkovia

Musela sa odobrať do večnosti. Vždy nás vedela pohostiť, ponúknuť údenými korbáčmi, šiškami a ratovala nás, keď sme utekali pred búrkou z Kýčierky. Aj Karolinkin dom s dlhou verandičkou oproti Struhárňanskym prevkital. Vysoké ružové kvety sa jej v lete vyšplhali až do okien. Po smrti svojho manžela odišla k príbuzným, aby sa vyhla samote. Do niektorých opustených domov sa nasťahovali noví majitelia – chatári, ktorí tu trávajú víkendy. Iné, prehnité či polo zbúrané drevenice čakajú na svoj smutný osud, aby sa v zime zrútili pod ťarchou snehu. Na opustených poličkách vôkol osady vyrastajú nové drevené chaty. Ich obyvatelia si užívajú krásu tunajšej prírody. Aj potôčik stekajúci z kopca, kedysi zurčiaci a spievajúci, dnes stíchol. Možno niekedy v lete, počas silných dažďov, naplní vlastné koryto a zaspieva jednu zo svojich posledných piesní. Ostali už len staré stromy, v osade čnejúce do veľkých výšok. Tie by istotne vedeli pútavo rozprávať o udalostiach, ktoré sa tu odohrali za desiatky rokov; sú to nemí svedkovia ťažkého života – boja o prežitie.

Potomkovia z osád Kvočkovia, Šmehýlovia a Marunovia nezabúdajú na svojich predkov, na svoju minulosť. Držia si ju v pamäti a v ostatnom čase si históriu pripomenuli. Na znak úcty a ako spomienku na všetkých, ktorí tu žili, no dnes sa na svet pozerajú už len „zhora“, opravili bielu kaplnku na konci osady Kvočkovia. Dali jej nový šat a upravili okolie, lebo Terchovci si vždy ctili Pannu Máriu, ku ktorej sa utiekajú v časoch dobrých aj zlých.

Text a foto **Angela SLIVKOVÁ**

Rodné srdce

<i>Tam pod Kriváňom v slovenskej zemi, tam pod Sokolímm, tam dobre je mi.</i>	<i>Tam som sily zbieral a šarkany púšťal.</i>
<i>Boboty, Kýčera, starý kameňolom. Tam som čas prežíval v skalách dobrom i zlom.</i>	<i>Púpv, Rovná hora, Diery, Podbreh, Hate. Tam zdral som nejedny materine gate.</i>
<i>Ťava, Kvočka a Klin, Pušiakove skaly. Tam kozy pásol som ako chlapec malý.</i>	<i>Podubenec, Skalky, Sihla, Mlynec, Bôry. Keď som ta nezašiel, bol som z toho chorý.</i>
<i>Krásne Košariská, majestát Vencova. Tá výška, ten pohľad vedeli hecovať.</i>	<i>Gavúrky a Grapy, Čerchla, Bukovina. Tým krajom prevediem raz ja svojho syna.</i>
<i>Somárska, Paseky, Ďuračkove skaly. Úžasný Krokodíl akoby z vody pil.</i>	<i>Mláka, Chotár, Zlatné, Jurčove, Podoblaz. Tí naši otcovia píjali pod obraz.</i>
<i>Mladá hora, Príslop, Podchleb, do Vyhnaněj. Napil som sa rosy, rosy dobrej rannej.</i>	<i>Veľká Pánska lúka, ihla ako slamka. Raz z tej skaly spadneš, vraievala mamka.</i>
<i>Pálenice, Vříšky, Oravcove, Rovne. Tam svätotjánske palievali ohne.</i>	<i>Podskalu a Úboč, šiel som pod Rozsutce. Tam kdesi nechal som zhoriieť svoje srdce.</i>
<i>Mravečník, Veľhora, Oblaz,ÚstrieK, Úplaz.</i>	<i>Svoje rodné srdce!</i>
	Kamil MURÁŇ

Festival v znamení výročí svojho patróna

www.janosikovedni.sk

Ako je všeobecne známe, 56. pokračovanie medzinárodného folklórneho festivalu Jánošíkove dni sa uskutoční 2. – 5. augusta 2018.

Podujatie môže opätovne počítať s finančným príspevkom zo strany Fondu na podporu umenia. Nasledujúci text šéfdramaturga festivalu Petra Cabadaja bližšie ozrejmúje ideový a programový koncept „terchovského štátneho sviatku“.

V ostatných štyroch rokoch bola dramaturgia Jánošíkových dní postavená na východiskových myšlienkových bodoch, ktoré programovo rozvíjali tieto kľúčové slová:

2014 – UNESCO (zápis prvku Terchovská muzika do Reprezentatívneho zoznamu nemotného kultúrneho dedičstva ľudstva);
2015 – Jubileá (početné výročia terchovských osobností a udalostí);
2016 – Kontinuita (všestranné rozvíjanie odkazu minulých generácií);
2017 – Výmena (ako nevyhnutný predpoklad inšpiratívneho dialógu a tvorivej konfrontácie so svetom).

Legenda

Pokiaľ ide o 56. ročník Jánošíkových dní, východiskovým dramaturgickým, respektíve ideovým bodom bude kľúčové slovo LEGENDA – s podtitulom Pred 330 rokmi sa narodil Juraj Jánošík. Azda ani netreba zdôrazňovať výsostné postavenie jánošíkovskej legendy a jej stelesnenia (nielen) v slovenskej ľudovej kultúre, umení a folklóre.

Ideové zdôvodnenie. Napriek skutočnosti, že historický Jánošík žil 25 rokov a zbýjal iba jeden a pol roka, legendárny Jánošík žije už tri storočia.

Legenda zvaná Jánošík. Ako sa vlastne rodí legenda? Zrejme ide o kombináciu človečenskej potreby a absencie ideálu. Božie mlyny sa kdesi pozabudli, boli ďaleko, a spravodlivosť nie a nie sa dostaviť. Neprišla včera, dnes a nikto neverí, že príde zajtra.

Preto sa musel narodiť niekto, kto mal v „génach“ nadčasovú

schopnosť rozdávať nielen dukáty, ale predovšetkým a najmä nádej. A že išlo v slovenskom prípade o zbojníka? Prepánajána, veď inak to nie je ani vo svete. Angličan Robin Hood, Škót Rob Roy, Švajčiari Wiliam Tell, Francúzi Mandrin, Cartouche, Taliani Rinaldo Rinaldini, Salvatore Giuliano, Rus Stenka Razin, Španieli Diego Corrientes, Curro Jiménez, Bulhar Panajot Chitov, Američan Jesse James, Brazílčan Lampiao, Japonec Nezumi Kozó, Rakúšan Grasell, Poliak Proćpak, Česi Jan Sladký Kozina, Babinský – a mohli by sme v menoslove pokračovať ešte viac ako dlho – boli azda v rôznych historických obdobiach niečím iným?!

Kreatívne rozvíjanie kľúčového slova

Pred 214 rokmi Pavol Jozef Šafárik vo svojej básnickej zbierke Tatranská múza s lýrou slovanskou (1814) začal ako jeden z prvých tvorcov prerážať novú citovosť, viazanú na slovanský i slovenský svet. Za ideál v tomto ohľade považoval zbojnícku, teda jánošíkovskú slobodu, ktorá vyvolávala pocity národnej hrdosti. Vývin napokon dospel do štádia, keď sa mnoho pokolení nechalo ponad čas uniesť a očariť revoltujúcim junákom, ktorý si nerobí ťažkú hlavu s rešpektovaním všeobecných noriem, ale striktne dodržiava a uplatňuje vlastné – romantické. Jánošík si tak získal výnimočné postavenie v dejinách slovenskej kultúry a umenia; stal sa priam univerzálnym symbolom a jeho pozitívny obraz býva o to silnejší, že vychádza z číreho a čistého sveta detstva.

Popri 330. výročí narodenia Juraja Jánošíka poslúži ku kreatívnemu zhmotneniu stanovených programových cieľov aj dôstojné pripomenutie si ďalších jubileí roka 2018:

300. výročie narodenia knihovníka a radcu cisárovnej Márie Terézie, „slovenského Sokrata“ Adama Františka Kollára (rodáka z Terchovej);
 130. výročie narodenia výtvarníka a veľkého propagátora našej obce a jánošíkovskej legendy Martina Benku;
 120. výročie narodenia účastníka vzbury v Kragujevci, ľudového rozprávača a folkloristu Alojza Chvasteka;
 110. výročie narodenia básnika, literárneho kritika a prekladateľa Kolomana Kolomiho Geraldiniho (rodáka z Terchovej);
 110. výročie narodenia fotografa, filmového scenáristu a režiséra Karola Skřípského;

80. výročie nedožitého narodenia opernej speváčky, pedagogičky a krajskej aktivistky Dariny Kohútovej-Hanuliakovej (rodáčky z Terchovej);

80. výročie nedožitého narodenia folkloristu Miroslava Valla (rodáka z Terchovej);

55 rokov od nakrútenia prvého slovenského dlhometrážneho farebného filmu – dvojdielnej celovečernej snímky Jánošík (s prihladením na 35. výročie úmrtia jej režiséra Paľa Bielika);

50. výročie vzniku konského vozového sprievodu – erbového programu Jánošíkových dní;

35. výročie vzniku kapely Arzén;

30. výročie postavenia amfiteátra Nad bôrami;

30. výročie vyhlásenia Národného parku Mala Fatra;

5. výročie zápisu prvku Terchovská muzika do Reprezentatívneho zoznamu nemotného kultúrneho dedičstva ľudstva UNESCO.

„Jánošíka nemôžete zabíť. Jánošík je sloboda a sloboda je večná!“ Tento slogan z plagátu nezabudnutelného filmu Jánošík (1935) azda najvýstižnejšie charakterizuje výsostné postavenie jánošíkovskej legendy nielen v našej kinematografii, ľudovej kultúre, folklóre a (amatérskom i profesionálnom) umení, ale v slovenskej histórii vôbec.

Veľké i menšie národy si starostlivo uchovávajú svoju ľudovú tradíciu, ktorá zvykne bývať spájaná s konkrétnou historickou postavou. Slovinci majú „zbojníckeho kapitána“, hajtmana „hôrnych chlapcov“ Juraja Jánošíka. Túto osobnosť si privlastnili Slováci doma i v širom svete, pretože jánošíkovská legenda vždy predstavovala stelesnenie slobody, odvahy, statočnosti, nepoddajnosti a večnej túžby po ľudskej spravodlivosti. V historicky pohnutých časoch dokázala pozdvihnúť národné sebavedomie do boja za naplnenie spomínaných ideálov. Slovenské dejiny posledných dvoch storočí na to ponúkajú viacero konkrétnych dôkazov.

Jánošíkovská legenda a tradícia, neodmysliteľne spojená s osobnosťou Juraja Jánošíka a obcou Terchová, významne prispela k prehĺbovaniu národného povedomia a vlastenectva. Vždy, keď bolo Slovensko v existenčnom ohrození, inšpirovala a mobilizovala odpor proti neslobode, zrade, utrpeniu a poníženiu. Za všetky obdobia pripomenieme aspoň Slovenské povstanie z meruňských rokov (1848–1849), SNP z leta a jesene 1944, či okupáciu vojskami Varšavskej zmluvy z augusta 1968. Okrem toho sa jánošíkovská legenda nezmazateľne

zapísala do dejín národnej kultúry a umenia. Pertraktovaná tematika tvorí už vyše 200 rokov jednu z najcharakteristickejších súčastí domácej ľudovej tradície, folklóru, poézie, prózy, dramatickej spisby, širokospektrálneho výtvarného umenia, divadla, filmu, hudby, spevu, tanca... Jánošíkovská legenda tým všetkým prispela a (výdatne) prispieva doposiaľ k rozmanitému obohacovaniu národného kultúrneho dedičstva Slovenska a Slovákov žijúcich doma i v zahraničí.

50. výročie Konského vozového sprievodu

Šieste pokračovanie Jánošíkových dní sa uskutočnilo tesne pred inváziou spojeneckých armád varšavského paktu do ČSSR, ktorá čoskoro definitívne pochovala snahy o demokratizáciu vtedajšej spoločnosti.

Dňa 18. augusta 1968 sa pod názvom Jánošík, Jánošík, kde je tvoj paľošík konal po prvý raz konský vozový sprievod – dnes erbový program Jánošíkových dní (jeho pôvodný názov bol Krojovaný sprievod mladých i starých z Terchovej a okolia na vozoch do Vrátnej). Autor myšlienky vozového sprievodu „s vrchovcami“, čínorodý učiteľ Kazimír (Miro) Križo, patrili medzi najagilnejších i najobetavejších organizátorov dobového kultúrneho a spoločenského života v obci.

Doslova magické podujatie sa stalo hneď od začiatku veľkou atrakciou nielen pre tisíce domáчих účastníkov festivalu, ale i pre zahraničných hostí a turistov. Pôvod sprievodu treba hľadať v starej terchovskej tradícii, ktorá sa kontinuálne vyvíja minimálne od polovice 19. storočia. Konkrétne išlo o miestne svadby vyznačujúce sa tým, že svadobných hostí vozili gazdovia so svojimi koňmi na drevených rebriníakoch. Tie boli vyzdobené

rôznymi pestrofarebnými stužkami a dekoráciami. Pri svadobných obradoch musela vždy asistovať terchovská muzika, zapísaná v decembri 2013 do UNESCO.

Epilóg

Kľúčové slovo Legenda bude ako východiskový bod (leitmotív) kreatívnym spôsobom premietnuté do dramaturgickej štruktúry pripravovaného 56. ročníka Jánošíkových dní. Zásadne ovplyvní programové celky nielen v amfiteátri Nad bôrami, ale i na ďalších piatich festivalových javiskách.

Peter CABADAJ

Janko Alexy: Jánošík (pastel na papieri, 1950). Autor diela patrí medzi najvýznamnejších slovenských výtvarných umelcov minulého storočia.

Zo života školy

VYHODNOTENIE PREDMETOVÝCH OLYMPIÁD 2017/2018

Vyhodnotenie školského kola – Olympiáda z anglického jazyka 2017/2018

5. ročník

- 1.miesto – Ivan Moravčík V.A
- 2.miesto – Vratko Vallo V.B
- 3.miesto – Šimon Hájny V.C

6. ročník

- 1.miesto – Kristína Romančíková VI.C
- 2.miesto – Svetlana Kazatelová VI.C
- 3.miesto – Miloš Maslan VI.A

7. ročník

- 1.miesto – Martin Zavacký VII.B
- 2.miesto – Erik Bisták VII.A
- 3.miesto – Simona Plechová VII.A

8. ročník

- 1.miesto – Barbora Frátriková VIII.A
- 2.miesto – Nataša Berešíková VIII.A
- 3.miesto – Michael Baránek VIII.B

9. ročník

- 1.miesto – Gabriela Beliančinová IX.A
- 2.miesto – Adela Mešková IX.B
- 3.miesto – Marek Kačáni IX.C

Vyhodnotenie školského kola – Olympiáda z nemeckého jazyka 2017/2018

7. ročník

- 1.miesto – Patrik Vallo VII.A
- 8. ročník – kategória B
- 1.miesto – Mária Cingelová VIII.A
- 2.miesto – Terézia Zajacová VIII.C
- 3.miesto – Kristína Staňová VIII.B

8. – 9. ročník – kategória A

- 1.miesto – Kristína Franecková VIII.B
- 2.miesto – Adela Mešková IX.A
- 3.miesto – Petra Mičianová VIII.B

Vyhodnotenie školského kola – Geografická olympiáda 2017/ 2018

V. ročník

- 1.miesto – Michal Mažgút V.A
- 2.miesto – Patrik Hajas V.A
- 3.miesto – Šimon Hájny V.C

VI. ročník

- 1.miesto – Miloš Maslan VI.A
- 2.miesto – Ema Holúbková VI.B
- 3.miesto – Matúš Ďuriš VI.A

VII. ročník

- 1.miesto – Patrik Vallo VII.A
- 2.miesto – Simona Plechová VII.A
- 3.miesto – Natália Michalková VII.B

VIII. ročník

- 1.miesto – Barbora Frátriková VIII.A
- 2.miesto – Terézia Zajacová VIII.C
- 3.miesto – Karolína Gažová VIII.A

IX. ročník

- 1.miesto – Jakub Halas IX.C
- 2.miesto – Veronika Berešíková IX.B
- 3.miesto – Marek Kačáni IX.C

Vyhodnotenie školského kola – Dejepisná olympiáda 2017/ 2018

VI. ročník

- 1.miesto – Miloš Maslan VI.A
- 2. miesto – Ema Holúbková VI.B
- 3. miesto – Matúš Ďuriš VI.A

VII. ročník

- 1. miesto – Nina Molnárová VII.B
- 2. miesto – Sarah Rosa Gaššová VII.A
- 3. miesto – Juraj Lysičan VII.B

VIII. ročník

- 1. miesto – Karolína Gažová VIII.A
- 2. miesto – Karin Komačková VIII.B
- 3. miesto – Terézia Zajacová VIII.C

IX. ročník

- 1. miesto – Milan Mažgút IX.A
- 2. miesto – Juraj Staňo IX.B
- 3. miesto – Kristián Štefánek IX.C

Vyhodnotenie školského kola – Biblická olympiáda 2017/ 2018

V.ročník

- 1. miesto – Dominika Dikošová V.A
- 2. miesto – Michal Mažgút V.A
- 3. miesto – Jasmína Vallová V.A

VI.ročník

- 1. miesto – Miloš Maslan VI.A
- 2. miesto – Ema Holúbková VI.B
- 3. miesto – Šimon Holúbek VI.B

VII.ročník

- 1. miesto – Jana Dikošová VII.A
- 2. miesto – Simona Ondrušová VII.A
- 3. miesto – Barbora Lutišanová VII.A

Vyhodnotenie školského kola – Biologickej olympiády 2017 / 2018

V.ročník

- 1. miesto – Patrik Hajas V.A
- 2. miesto – Karin Babjarová V.A
- 3. miesto – Dominika Dikošová V.A

VI..ročník

- 1. miesto – Miloš Maslan VI.A
- 2. miesto – Matúš Ďuriš VI.A
- 3. miesto – Ema Holúbková VI.B

VII..ročník

- 1. miesto – Patrik Vallo VII.A
- 2. miesto – Jana Dikošová VII.A
- 3. miesto – Barbora Lutišanová VII.A

VIII. ročník

- 1. miesto – Monika Jančová VIII.B
- 2. miesto – Kristína Franecková VIII.B

- 3. miesto – Marián Štefánek VIII.A

IX. ročník

- 1. miesto – Rastislav Dikoš IX.A
- 2. miesto – Mária Macková IX.A
- 3. miesto – Kristián Štefánek IX.B

Vyhodnotenie školského kola – Fyzikálna olympiáda 2017/ 2018

VIII. ročník

- 1.miesto – Karin Komačková VIII.B
- 2.miesto – Terézia Zajacová VIII.C
- 3.miesto – Kristína Staňová VIII.B

IX. ročník

- 1.miesto – Kristián Štefánek – IX.B
- 2.miesto – Adela Mešková – IX.B
- 3.miesto – Rastislav Dikoš – IX.A

Vyhodnotenie školského kola – Chemická olympiáda 2017/ 2018

- 1.miesto – Adela Mešková IX.B
- 2.miesto – Kristián Štefánek IX.B
- 3.miesto – Jakub Halas IX.C

Školské kolo Hviezdoslavov Kubín 2017 / 2018

I.kategória poézia

- 1.miesto – Rebeka Hanuliaková IV.A
- 2.miesto – Adam Meško II.B
- 3.miesto – Natália Halasová IV.C

I.kategória próza

- 1. miesto – Lukáš Repáš III.C
- 2.miesto – Kristína Repášová IV.C
- 3.miesto – Linda Romančíková IV.B

II.kategória poézia

- 1.miesto – Michal Mažgút V.A
- 2.miesto – Lenka Valchárová V.C
- 3.miesto – Michal Križo VI.A

II.kategória próza

- 1.miesto – Matúš Ďuriš VI.A
- 2.miesto – Miloš Maslan VI.A
- 3.miesto – Kristína Romančíková VI.C

III.kategória poézia

- 1.miesto – Mária Cingelová VIII.A
- 2.miesto – Jaroslav Ondruš VIII.A
- 3.miesto – Ondrej Grondžák VIII.C

III.kategória próza

- 1.miesto – Sarah Chabrečková VIII.A
- 2.miesto – Terézia Zajacová VIII.C
- 3.miesto – Nataša Berešíková VIII.A

Foto – František MUCHA
Fotoarchív – ZŠ s MŠ A. F. Kollára

Adventný koncert

Lyžiarsky výcvik žiakov VII. ročníka

Fašiangová veselica

Projekt KOZMIX – žiaci III.C

Karneval – pracovisko ZŠ Struháreň

Školský futbalový turnaj

Fašiangová veselica

Vianočná besiedka

Vyhodnotenie 1. polroka šk. roka 2017/2018

DO VAŠEJ POZORNOSTI

Kapela ARZÉN má nový album

Znie to možno neuveriteľne, ale terchovsko-žilinská skupina Arzén čoskoro oslávi 35. výročie pôsobenia na slovenskej hudobnej scéne. Počas svojej nepretržitej existencie prežila všeličo a, isteže, sa má čím pochváliť. Po šiestich rokoch, vyplnených najmä koncertnou činnosťou, vydala v poradí ôsmy štúdiový album nazvaný Teraz nám vyhráva. Do cédečka kapela zhmotnila to najlepšie, na čom v ostatných rokoch poctivo pracovala. Nechýbajú tvrdé rockové skladby, krásna balada, chytľavé melódie, hosťujúci muzikanti a iné milé prekvapenia. Pieseň Jánošík napríklad vyznieva ako originálna pocta legendárnemu zbojníckemu kapitánovi pri príležitosti nedávneho 330. výročia jeho narodenia!

Rockovo-folklórni Jánošíci teda prichádzajú s novou platňou, ktorá síce názvom odkazuje na terchovský repertoár, ale obsahuje, respektíve rozvíja tiež ďalšie interpretačné línie. Hoci sa muzikanti nikdy programovo neprihlásili k módnaj vlnie etnickej hudby (world music), akoby z bočného vchodu ju dokážu unikátnym spôsobom okysličovať o výrazovo silné vrstvy či spodné prúdy. Kapela totiž vždy vnímala svoje terchovské inšpirácie ako slovenskú pieseň kolujúcu v žilách sťa dotyk nebeských hudobných sfér. Ešte väčšmi ako inokedy to platí v prípade najnovšieho albumu skupiny. Viac o ňom hovoriť netreba. Treba už len počúvať, pretože Teraz nám vyhráva jubilujúci Arzén.

Peter CABADAJ

POVEŠŤ

Jánošíkova poprava

– Povedú Jánošíka na smrť! – nieslo sa dolinami a nieslo sa chalupami. Prišli sa s ním rozlúčiť všetci, ktorým kedy pomohol, ba aj tí, čo vedeli, že by im sotva dakedy mohol pomôcť. Každému srdce zvieralo pri pohľade na šibeničný vrch, kde z mocného trámu visel zlovestný hák. – Milosť Jánošíkovi! – volali ľudia, keď sa zjavil na ceste smrtný sprievod. Na čele pandúri na koňoch, za nimi voz ťahaný volmi a na ňom junák, okutý v železách. Za nimi vojsko s bubnami a za nimi hintov so slávnymi sudcami.

– Milosť! Milosť! Hanba drábom, hanba vám, páni! – búril sa zástup dedinčanov, keď sa sprievod blížil k vršku. Aj sa zlovestne pohl, až museli pandúri palicami a korbáčmi zakročiť.

Už stál zbojnícky kapitán pod smrtiacim hákom, keď tu docválal rýchly posol z Viedne.

– Najmilostivejší cisár dá zbojníkovi Jurajovi Jánošíkovi milosť, ak postaví regiment takých junákov proti Turkom, ako je on sám, – čítal bubneník z cisárskeho listu.

Čože by to bolo pre takého chýrneho zbojníka? Len ohne na veľkých vrchoch zapáliť, na Rozsutci, Kriváni, Baranci, na Ďumbieri. Junač by sa sama pod Jánošíkovou zástavou ponáhľala. Hračka by bola Turkov poraziť. Len čo potom? Proti komu by sa bedač obrátila? Zľakli sa veru páni, veď dobre vedeli, že by si majetkom ani životom nemohli byť istí. Nedovolili veru hŕnemu chlapcovi ani privoliť, ani odmietnuť.

Už dával sudca rukou znamenie katovi, keď tu Jánošík sám vyskočil na hák a rebrá si ním prerazil. Už ho katovi paholkovia nahor vytiahli, no on ani hláska nevydal. Statočne umieral jeden z najstatočnejších, hrdina všetkých domkárov a sedliakov.

Nad Kriváňom stemnela obloha, skrvaveli zore nad Rozsutcom. So slzami a nárekom rozchádzali sa ľudia spod šibeničného vrchu. Len stráž ostala. Pandúri potom vraveli, že keď nastala noc, schoval sa mesiac za hustý mrak, že nebolo na koniec nosa vidno. Vtedy sa vraj Jánošík zniesol zo šibenice a v tajomnej žiare pod ňou až do úsvitu tancoval s lesnými ženkami, čo mu kedysi zázračný opasok podarovali.

Potom vedno s nimi odišiel do hôr a stratil sa z očí onemelých strážcov.

Voľačo na rozprávání tých pandúrov bude pravda, lebo podnes nikto nevie, kde sú jeho kosti zložené...

+ Karol JÁNOŠÍK (od Smrekov)

Slováci na otváracom ceremoniáli XXIII. zimnej olympiády v Pjongčangu

Lukáš Cingel v súboji s Iljom Kovalčukom

NAŠI VO SVETE

Vďaka Lukášovi je Terchová olympijská

XXIII. Zimné olympijské hry v juhokórejskom Pjongčangu sú už pár dní minulosťou. Biela olympijská vlajka s piatimi kruhmi sa bude postupne sťahovať do geograficky blízkeho Tokia, kde sa v lete 2020 rozhorí oheň Hier XXXII. olympiády. Zostaňme však myšlienkami ešte na chvíľu v Pjongčangu a jeho okolí.

Čo nám ako športovým fanúšikom, ktorí si dva týždne pridávali k stredoeurópskemu času osem hodín dopredu, aby sme boli na olympijských športoviskách v realite diania, zostane v pamäti? Boli radosti i sklamanie, slzy šťastia i smútku. Krásny bol otvárací ceremoniál, nepríjemný zas mráz a vietor v biatlonovom areáli a na svahoch zjazdárskych lyžiarskych disciplín. Hlasno a hrdo sme fandili v zlatých a strieborných pretekoch Nasti Kuzminovej, alebo sledovali emotívnu rozlúčku s úctyhodnou športovou kariérou Veroniky Velez – Zuzulovej. Núdzá nebola ani o veľké prekvapenia. Za všetky spomeniem azda najväčšie v podobe zlatého snoubordovo-lyžiarskeho príbehu

Ester Ledeckej, a spanilú jazdu hokejistov Nemecka, ktorých od zlata delila necelá minúta.

A práve zápasy slovenských reprezentantov v hokejovom centre mesta Kangnung boli pre nás, Terchovcov, azda najzaujímavejšie. Reprezentačný dres na najvýznamnejšom športovom podujatí planety si totiž obliekol náš rodák Lukáš Cingel. Symbolicky tak zapísal Terchovú na olympijskú športovú mapu. A hoci naši hokejisti obsadili celkovo jedenáste miesto (kto si dnes spomenie, ako málo chýbalo k prvému miestu v skupine?), v histórii tejto olympiády zostane natrvalo zapísané, že Slovensko ako jediné dokázalo poraziť víťaza hokejového turnaja hier – Olympijských športovcov Ruska (jednoducho Rusov), v zostave ktorých figurovali takí hráči ako Dacjuk, Kovalčuk, Vojnov či Gusev. Vďaka Lukášovi je už aj Terchová olympijskou dedinou, i keď tritisíc vrcholových športovcov by sme tu bývať asi nenašli... Alebo sa mýlim?

P. S. Pripomínam, že v súvislosti s olympiádou sa už Terchová raz spomínala. Na ZOH 2006 v Turíne získal striebornú medailu v snoubordingu žilinský rodák Radoslav Židek. Jeho mama pochádza z terchovskej osady Rogoňovia a na svahoch Vrátnej (Paseky) Rado svoje snoubordové umenie často zdokonaľoval.

Marián ZAJAC

Víťazné mužstvo FC ŠÁLKA 0,4
Horný rad zľava: Peter Zavacký, Pavol Gajdošík ml., Peter Balát, Michal Cingel
Dolný rad zľava: Denis Murán, Peter Tlacháč, Martin Struhárňanský

VIII. ročník Štefanského turnaja v RIC Terchovec

Počas Vianoc, na Štefana, sa v hale RIC Terchovec konal už VIII. ročník populárneho Štefanského turnaja vo futbale, ktorý sa pravidelne hráva od roku 2010. Tento rok sa na ňom zúčastnilo šesť družstiev. Zvíťazili hráči FC ŠÁLKA 0,4.

Celkové poradie

FC ŠÁLKA 0,4

FC VRŠANI

FC BEDÁRI

FC JUNIORI

COBA

FC PLECHOVÉ

Cena Milana Moravčíka pre najlepšieho hráča – Erik Sekerka

Cena Štefana Miha pre najlepšieho strelca – Peter Tlacháč

Cena Bernarda Marunu pre najlepšieho brankára – Andrej Opalka

Turnaj podporili: Obec Terchová, COBA Automotive, Jovabouw, Pavol Romančík.

-zaj-

» **PREKLIKAJTE SA K NÁM** CEZ INTERNET Z POHODLIA
VÁŠHO DOMOVA

» **PREDPLATNÉ, RIADKOVÁ INZERCIA A SPOLOČENSKÁ
RUBRIKA ONLINE**

» **VÝHODY:**

Nemusíte chodiť na inzertné miesto osobne a často čakať v rade.
Neriešite žiadnu hotovosť, všetko platíte cez internet.

www.zilinskyvecernik.sk/inzercia/

Spoločenská rubrika

Zdá sa vám cesta
k nám ďaleká?
Nemusíte prísť
osobne,
podajte si text
do spoločenskej
rubriky online.

Riadková inzercia

Čas sú peniaze.
Ušetríte si ho.
Nekráčajte k nám,
stačí jednoducho
podať riadkový inzerát
online a zaplatiť
cez internet.

Predplatné

Chcete mať
každý týždeň
svoje obľúbené noviny
v schránke?
Objednajte si ich
online.

Platba prostredníctvom platobnej brány 24-pay umožňuje rýchlu a bezpečnú platbu kartou a pohodlné bankové prevody do 9 najväčších bánk, vrátane platobnej možnosti VIAMO.